

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg har stadig væk et voldsomt behov for at få uddybet den der snedige analyse, som jeg forstår Det Konservative Folkeparti har brugt lidt tid på at udvikle, og som siger, at det er folk, der enten er fanget af demagogi, eller folk, der er uvidende, der stemmer nej. Jeg vil sige, det er en simpel optik. Det giver nogle problemer med at indplacere nogle mennesker, men lad det nu ligge.

Det, jeg synes er mere interessant, er, hvordan det kan forstås set i forhold til meningsmålingernes udvikling. Kommer der flere dumme i Danmark? I starten førte jasiden solidt, nu er det nejsiden. Er det – om man så må sige – et udtryk for dumhedens vækst? Når jasiden har det tidobbelte til at agitere for sig, efter at alle organisationer – LO, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Landbrugsrådet, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og dem alle sammen – står skulder ved skulder og banker et budskab igennem, hvordan kan det så overhovedet forekomme, at nej-sigerne bliver så mange?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg spørger hr. Bendt Bendtsen: Hvordan er det nu med den der centralbank? Hvad er det for en indflydelse, »vi«, som hr. Bendt Bendtsen sagde, får med et ja, så Bodil Nyboe Andersen skal sidde i Centralbanken? Og hvad får jeg som svar? At Dansk Folkeparti er repræsenteret i nogle folketingsudvalg. Goddag, mand – økseskaft! Hvis man overhovedet skulle lave en sammenligning, så ville det være noget med, at Dansk Folkeparti fik ret til at sende en af sine embedsmænd til nogle udvalgmøder, og når vi så i øvrigt havde udpeget embedsmanden for de næste 8 år, så måtte han ikke søge rådgivning hos os, ikke modtage instrukser fra os eller på anden måde overhovedet agere på vores vegne, men kun agere på måske hr. Bendt Bendtsens og nogle andre partiers vegne.

Det ville være sammenligningen, hvis der skulle være en konsekvens i forhold til EU-traktatens art. 108, som hr. Bendt Bendtsen selvfølgelig har læst og kender, og derfor, må jeg sige til hr. Bendt Bendtsen, er der ikke en eneste af de rentestigninger, som ECB har foretaget igennem det her år, 6 stk., der ville have været spor anderledes af, at »vi«, som hr. Bendt

Bendtsen siger om Bodil Nyboe Andersen, havde siddet med ved bordet. Ville der overhovedet have været nogen forskel? Hvori består indflydelsen? Vi har ikke hørt et eneste bud endnu?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Bendt Bendtsen, og derefter er det hr. Keld Albrechtsen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Knud Erik Hansen.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hvis jeg skal begynde med hr. Thulesen Dahl: Vi får altså en dansk nationalbankdirektør siddende med dér, hvor beslutningerne bliver truffet. Så føler vi som danske og som Konservative, at så har vi indflydelse i den region, hvor vi kommer fra, i stedet for at der sidder en direktør fra Luxembourg. Det ville set med vores øjne sige, at Luxembourg havde mere indflydelse på dansk pengepolitik. Kan danske holdninger i denne her diskussion ikke gøre sig gældende? Er man da fuldstændig uvidende om, at der er en form for dialog?

Så spørger hr. Thulesen Dahl, om jeg kan komme med ét eksempel på, at der er blot én af de her renteændringer, der har betydet noget, hvor en dansk direktør kunne have gjort det anderledes? Jamen det kan vi da ikke udtale os om. Vi har jo ikke været der.

I øvrigt ved jeg godt, at de ikke sidder og stemmer, men det er dialogen. Det var derfor, jeg tog eksemplet med at sidde med i et Europaudvalg, i et Finansudvalg og have dialogen. Så ved jeg ikke, om de her, nej, nu må jeg jo hellere være lidt diplomatisk, så de seneste bemærkninger vil jeg ikke kommentere.

Til hr. Villy Søvnal: Nu kan vi jo se talen, når den er skrevet her i Folketinget, og jeg har også min tale med her. Hr. Villy Søvnal bevæger sig på kanten af citatfusk. Jeg har sagt: »Ja, der bliver ligefrem drevet politisk plat på uvisheden i visse befolkningsgrupper.«

Med de ord mente jeg – hr. Villy Søvnal kunne godt citere det her direkte – at når man kommer med så demagogiske forklaringer, som vi har hørt i pressen, så prøver man på at skræmme mennesker til at sige nej på et usagligt grundlag. Det er min holdning, og den vil jeg gerne give udtryk for her fra talerstolen.

Til hr. Frank Aaen: Jamen jeg mener, Danmark sætter sig uden for indflydelse. Vi isolerer os, kører Danmark ud på et sidespor, og man